

GRAN TEATRE DEL LICEU

TEXT DE L'ORATORI DE
JEAN COCTEAU

ÈDIP REI

("OEDIPUS REX")

TRADUCCIO CATALANA

DE

CARLES RIBA

IMPRESSA
Mallorca, 410

*Omnibus se ostendere
belluam vult ostendere.
Aspicite fores,
aspicite pandere fores,
aspicite spectaculum,
spectaculum omnium atrocissimum.*

Vol mostrar-se a tothom,
vol mostrar la bèstia.
Mireu les portes,
mireu, les portes s'obren,
mireu quin **espectacle**,
l'espectacle més trist del món!
[do!]

NUNT

MISS.

Divum Jocastae caput mortuum! La testa divina de Jocasta és mor-
[ta!]

(Èdip reapareix)

CHOR.

COR

*Ecce! Regem Oedipoda,
foedissimum monstrum monstrat,
foedissimam beluam.
Ellum regem occaecatum!
Ellum regem Oedipoda!
Rex occaecatus,
rex parricida,
miser Oedipus,
carminum convector.
Adest, adest! Ellum!
Ellum regem Oedipoda!
Vale, Oedipus,
te amabam, te miseror.
Miser Oedipus,
oculos tuos deploro.
Vale, vale Oedipus,
miser Oedipus noster,
te amabam, Oedipus.
Tibi valedico, Oedipus.
tibi valedico.*

Vegeu-lo, el rei Edip,
que mostra un horrible prodigi,
una horrible bèstia.
Mireu-lo, el rei sense ulls!
Mireu-lo, el rei Edip!
El rei sense ulls,
el rei parricida,
el pobre Edip,
l'aclaridor d'enigmes.
Es aquí! Mireu-lo!
Mireu-lo, el rei Edip!
Adéu, Edip,
t'estimava, et planyo.
Pobre Edip,
deploro els teus ulls.
Adéu, adéu, Edip,
pobre Edip nostre,
t'estimàvem, Edip.
Jo et dic adéu, Edip,
jo et dic adéu.

(TELÓ)

PROLEG

Espectadors:

Aneu a sentir una versió llatina d'Èdip-Rei.

Per estalviar-vos tot esforç d'orelles i de memòria, com l'òpera-oratori no conserva de les escenes més que un cert aspecte monumental, jo us recordaré, a mesura que calgui, el drama de Sòfocles.

Sense saber-ho, Èdip està en lluita amb les forces que ens vigilen a l'altra banda de la mort. Des de la seva naixença, li tenen parada una trampa que ara veureu com es clou.

Heus ací el drama:

Tebes es desmoralitza. Després de l'Esfinx, la pesta. El cor suplica a Èdip que salvi la seva ciutat. Èdip ha vençut l'Esfinx, i els ho promet.

(Se'n va.)

ACTE I

Aquest és Creont, cunyat d'Edip. Torna de consultar l'oracle. L'oracle exigeix que es castigui la mort de Laius. L'assassí s'amaga a Tebes; cal descobrir-lo costi el que costi. Edip es vana de la seva traça a endevinar els enigmes. Ell descobrirà i bandejarà l'assassí. (Se'n va.)

Edip interroga la font de veritat: Tirèsias, l'endeví. Tirèsias evita de respondre. Ell ja no ignora que Edip és enganyat pels déus sense cor. Aquest silenci irrita Edip. Acusa Creont de voler la corona i Tirèsias d'ésser el seu còmplice. Revoltat per aquesta actitud injusta, Tirèsias es decideix. La font parla. Heus ací l'oracle: L'assassí del rei és un rei.

ACTE II

La disputa dels prínceps fa sortir Jocasta. La sentireu com els calma, com els avergonyeix de fer aquells crits en una ciutat malalta. Ella no creu en els oracles. Prova que els oracles menten. Per exemple, havien predit que Laius moriria a mans d'un fill d'ella; doncs Laius fou assassinat per uns lladres a la cruïlla dels tres camins de Daulis i de Delfos.

Trivium! Cruïlla! Reteniu bé aquest mot. Espanta Edip. Es recorda que, arribant de Corint, abans del seu encontre amb l'Esfinx, havia matat un vell a la cruïlla dels tres camins. Si era Laius, ¿què serà d'ell? Perquè no pot tornar a Corint, l'oracle havent-lo amenaçat de matar el seu pare i de casar-se amb la seva mare. Té por. (*Se'n va.*)

El testimoni de l'assassinat surt de l'ombra. Un missatger anuncia la mort de Pòlibos i li revela que no era més que el seu fill adoptiu.

Jocasta comprèn. Intenta endur-se'n Edip, l'estira. Fuig.

Edip la creu vergonyosa d'ésser la dona d'un no-ningú que s'ha enfiat.

Aquell Edip, tan orgullós d'endevinar-ho tot! Ja és dins la trampa. És l'únic que no se n'adona. La veritat el colpeix al cap. Cau. Cau de molt amunt. (*Se'n va.*)

I ara, aneu a sentir el monòleg il·lustre *La testa de Jocasta es morta*, monòleg en què el missatger conta la fi de Jocasta.

A penes pot obrir la boca. El cor el supleix en el seu paper i l'ajuda a dir com la reina s'ha penjat i com Edip s'ha buidat els ulls amb el seu afibllall d'or.

Tot seguit, ve l'epíleg.

EPÍLEG

El rei és agafat. Vol mostrar-se a tothom, mostrar la bèstia immunda, l'incestuós, el parricida, el foll. El treuen. El treuen amb una dolçor extrema. Adéu, adéu, pobre Edip! Adéu, Edip; t'estimaven.

CHOR.

*Mulier in vestibulo
comas lacerare.
Claustri occludere fores,
occludere, exclamare.
Et Oedipus irrumpere,
irrumpere et pulsare,
et Oedipus pulsare,
pulsare, ululare.*

NUNT.

Divum Jocastae caput mortuum!

CHOR.

*Et ubi evellit claustra,
suspensam mulierem
omnes conspexerunt.
Et Oedipus praeceps ruens
illam exsolvebat,
illam collocabat;
illam exsolvere,
illam collocare.
Et aurea fibula
et avulsa fibula
oculos efodire;
ater sanguis rigare.*

NUNT.

Divum Jocastae caput mortuum!

CHOR.

*Sanguis, ater sanguis
ater rigabat,
sanguis ater rigabat,
ater sanguis prosiliebat;
et Oedipus exclamare
et sese detestare.*

COR

La dona en el vestíbul
s'arrencava els cabells.
Tanca amb pany i clau les portes,
es tanca, fa uns grans clams.
I Edip es precipita,
es precipita i empeny,
Edip empeny la porta,
empeny, fent udols.

MISS.

La testa divina de Jocasta és mor-
[ta!]

COR

I quan fa saltar el pany,
allí, penjada hi ha la dona;
tots la veiem.
I Edip, llançant-s'hi de cap,
li desfeia el nus,
la posava en terra;
li desfià el nus,
la posa en terra.
I amb un afibllall d'or,
un afibllall que li arrenca,
es buida els ulls;
una sang negra rajava.

MISS.

La testa divina de Jocasta és mor-
[ta!]

COR.

Tot de sang, una sang negra,
negra rajava,
una sang negra rajava,
una sang negra saltava;
i Edip tot són crits,
tot és maleir-se.

CHOR.

Natus Laio et Jocasta!

PAST.
NUNT.

*Peremptor Laii parentis!
Coniux Jocastae parentis!*

CHOR.

Coniux Jocastae parentis!

PAST.
NUNT.

*Utinam ne diceret,
oportebat tacere,
nunquam dicere istud.*

PAST.
NUNT.
CHOR.

*A Jocasta derelictus.
in monte reppertus est.*

OED.

*Natus sum quo nefastum est,
concubui cui nefastum est,
cecidit quem nefastum est.
Lux facta est.*

(El Missatger apareix.)

NUNT.

Divum Jocastae caput mortuum!

COR

Fill de Laius i Jocasta!

PAST.
MISS.

Assassí del teu pare Laius!
Marit de la teva mare Jocasta!

COR.

Marit de la teva mare Jocasta!

PAST.
MISS.

Així no haguessis dit res,
calia callar,
no dir mai això.

PAST.
MISS.
COR

Abandonat per Jocasta,
a la muntanya fou trobat.

ÈDIP

Sóc nascut de qui no devia,
he jagut amb qui no devia,
he matat a qui no devia.
La llum s'és feta.

MISS.

La testa divina de Jocasta és mor-
[ta!]

PERSONATGES

ÈDIP.

JOCASTA.

CREONT.

TIRÈSIAS.

EL PASTOR.

EL MISSATGER.

ACTE I

Edip, el Cor.

CHOR.

Caedit nos pestis,
Theba peste moritur.
E peste serva nos, serva,
e peste qua Theba moritur.
Oedipus, Oedipus, adest pestis,
caedit nos pestis, Oedipus,
e peste libera urbem, Oedipus,
a peste libera urbem, Oedipus,
a peste qua Theba moritur,
urbem serva morientem,
serva urbem, serva, Oedipus.
Theba moritur.

OED.

Liberi, vos liberabo.
Liberabo vos a peste.
Ego clarissimus Oedipus,
eg' Oedipus vos diligo.
Eg, Oedipus vos servabo.

CHOR.

Serva, serva nos adhuc,
serva urbem, Oedipus,
serva nos, serva, Oedipus,
serva nos, clarissime Oedipus,
serva nos.
Quid faciendum,
Oedipus, ut liberemur?

COR.

La pesta ens mata,
Tebes es mor.
Salva'ns de la pesta, salva'ns,
de la pesta que fa morir Tebes.
Edip, Edip, la pesta és a Tebes,
la pesta ens mata, Edip,
salva'ns de la pesta, salva'ns,
deslliura de la pesta la ciutat, Edip,
de la pesta que fa morir Tebes.
salva la ciutat morent,
salva la ciutat, salva'ns, Edip.
Tebes es mor.

ÈDIP

Us deslliuraré, fills meus,
us deslliuraré de la pesta.
Jo, el molt illustre Edip,
Jo, Edip, us estimo.
Jo, Edip, us salvaré.

COR

Salva'ns, salva'ns encara,
salva la ciutat, Edip,
salva'ns, salva'ns, Edip,
salva'ns, Edip molt illustre,
salva'ns.
¿Què cal fer?,
Edip, per a deslliurar-nos?

PAST.

Oportebat tacere,
nunquam loqui.
Sane, sane repperit
parvulum Oedipoda.
A patre, a matre
in monte derelictum
pedes laqueis foratum.

Utinam ne diceret;
hoc semper, semper celandum
inventum esse
in monte derelictum.
Oportebat tacere,
nunquam loqui.

OED.

Nonne monstrum rescituri,
rescituri quis Oedipus?
Genus Oedipodis sciam.
Pudet Jocastam, fugit.
Pudet Oedipi exulis,
pudet Oedipodis generis.
Sciam Oedipodis genus;
genus meum sciam.
Nonne monstrum rescituri?
Genus Oedipodis sciam,
genus exulis mei.
Ego exul exulto.

PAST.

In monte repperit est,
a matre derelictus.

PAST.
NUNT.

A matre derelictum
in montibus repperimus,
Laius Jocastae natus!

PAST.

Calia callar,
no parlar mai.
Sí, sí, va trobar
Edip infant.
Pel pare i la mare
abandonat a la muntanya,
amb els peus foradats per uns lla-
[ços.

Així no haguessis dit res;
calia sempre amagar-ho
que van trobar-lo
a la muntanya abandonat.
Calia callar,
no parlar mai. (Jocasta desapareix)

ÈDIP

¿No esbrinarem el prodigi,
no esbrinarem qui és Edip?
Sabré l'origen d'Edip.
Jocasta s'ha avergonyit, fuig.
Li fa vergonya un Edip proscrit,
li fa vergonya l'origen d'Edip.
Jo sabré l'origen d'Edip;
jo sabré el meu origen.
¿No esbrinarem el prodigi?
Sabré l'origen d'Edip,
l'origen del proscrit que sóc.
Sóc un proscrit, me n'orgullo.

PAST.

A la muntanya fou trobat,
abandonat per la mare.

PAST.
MISS.

Abandonat per la mare
a la muntanya el trobarem;
de Laius i Jocasta fill!

NUNT.

*Polybus non genitor,
non genitor Oedipodis;
a me ceperat Polybus,
eg' attuleram regi.*

CHOR.

*Verus non fuerat
pater Oedipodis.*

NUNT.

*Falsus pater, per me pater,
falsus pater, pater per me!*

CHOR.

*Falsus pater, per te pater,
falsus pater, pater per te!*

NUNT.

*Reppereram in monte
puerum Oedipoda,
derelictum in monte
parvulum Oedipoda,
foratum pedes,
vulneratum pedes.
In monte reppereram,
attuleram pastori,
puerum Oedipoda.*

CHOR.

*Resciturus sum monstrum,
monstrum resciscam.
Deo claro Oedipus,
deo Oedipus natus est,
deo et nympha montium*

*in quibus repertus est.
Resciturus sum monstrum,
monstrum resciscam.*

MISS.

*Pòlibos no era el teu pare,
no era el pare d'Edip;
t'havia rebut de mi Pòlibos,
jo t'havia portat al rei.*

COR.

*No era el veritable
pare d'Edip.*

MISS.

*Era un pare fals, per mi era pare,
era un pare fals, era pare per mi!*

COR.

*Era un pare fals, per tu era pare,
era un pare fals, era pare per tu!*

MISS.

*Jo vaig trobar a la muntanya
Edip infant,
abandonat a la muntanya,
Edip petitó,
amb els peus foradats,
amb els peus ferits.
A la muntanya vaig trobar-lo,
vaig portar-lo a un pastor,
Edip infant.*

COR.

*Demà sabré un prodigi,
un prodigi sabré.
D'un déu il·lustre,
d'un déu Edip és fill,
d'un déu i una nimfa de les mun-
[tanyes]*

*on fou trobat.
Demà sabré un prodigi;
un prodigi sabré.*

12 —

OED.

*Uxoris frater mittitur,
oraculum consulit,
deo mittitur Creon,
quid faciendum consulit.
Creon ne commoretur.*

CHOR.

*Vale, Creon! Audimus.
Vale, Creon! Cito, cito.
Audituri te salutant.*

CREO

*Respondit deus:
Laium ulcisci,
scelus ulcisci;
reperire peremptorem.
Thebis peremptor latet.
Latet peremptor regis,
reperire opus,
reperire istum,
luere Thebas,
Thebas a labe luere,
caedem regis ulcisci,
regis Laii perempti.
Thebis peremptor latet.
Opus istum reperire,
quem depelli deus jubet,
jubet deus peremptorem depelli.
Peste inficit Thebas.
Apollo dixit deus.*

OED.

Non, non reperias vetus scelus.

*Thebas eruam.
Thebis incolit scelestus.*

EDIP

*He enviat el meu cunyat
a consultar l'oracle;
he enviat Creon al déu
a consultar què cal fer.
Creont no trigarà.*

(Creont apareix.)

COR.

*Benvingut, Creont! T'escoltem.
Benvingut, Creont! Cuita, cuita.
Els qui et van a sentir et saluden.*

CREONT

*Aquesta és la resposta del déu:
cal revenjar Laius,
revenjar el crim;
descobrir l'assassí.
L'assassí s'amaga a Tebes.
S'hi amaga l'assassí del rei,
cal descobrir-lo,
descobrir aquest home,
netejar Tebes,
netejar Tebes de la taca,
revenjar la mort del rei,
del rei Laius assassinat.
L'assassí s'amaga a Tebes.
Cal descobrir aquest home,
el déu mana bandejar-lo,
el déu mana bandejar l'assassí.
Per ell, la pesta infesta Tebes.
Així ha parlat el déu Apolló.*

EDIP

*No, no trobaries el rastre d'un crim
[antic].
Regiraré Tebes.
A Tebes habita el criminal.*

— 5

CHOR.
Deus dixit, tibi dixit.

OED.
*Mihi debet se dedere.
 Opus vos istum deferre.
 Thebas eruam.
 Thebis pellere istum.
 Vetus scelus non reperias.*

Deus dixit: Thebis scelestus incolit.

*Sphynge solvi,
 carmen solvi,
 ego divinabo.
 Iterum divinabo,
 clarissimus Oedipus,
 Thebas iterum servabo
 ego, eg' Oedipus carmen divinabo.
 Polliceor, divinabo.*

CHOR.
*Solve, Oedipus, solve!
 Delie, exspectamus,
 Minerva filia Jovis,
 Diana in trono insidens.
 Et tu, Phoebe, insignis jaculator,
 succurrite nobis.
 Ut praeceps ales ruit malum*

*et premitur funere funus
 et corporibus corpora inhumata.
 Expelle, averte in mare
 atrocem istum Martem
 qui nos urit inermis
 dementer ululans.
 Et tu, Bacche,
 cum taeda advola nobis
 urens infamem inter deos deum.*

Salve, Tiresias! Salve!

COR
 El déu ho ha dit, t'ho ha dit.

ÈDIP
 Se m'ha de lliurar.
 Heu de delatar-me aquest home.
 Regiraré Tebes.
 Cal bandejar-lo de Tebes.
 Un crim antic, no en trobaries el [rastre.
 El déu ha dit: El criminal viu a [Tebes.

Vaig resoldre l'Esfinx,
 vaig resoldre el seu enigma:
 jo ho endevinaré.
 Tornaré a endevinar-ho,
 jo, el molt illustre Edip,
 tornaré a salvar a Tebes,
 jo, jo, Edip, endevinaré l'enigma.
 Ho prometo, l'endevinaré.

COR.
 Resol-lo, Edip, resol-lo!
 Deli, esperem,
 Minerva, filla de Júpiter,
 Diana assegurada en un tron.
 I tu, Febus, prodigiós tirador,
 socorreu-nos.
 Com un ocell ben alat el mal és [precipita,
 el funeral encalça el funeral,
 i els cossos insepulats s'apilen.
 Fes fugir i tomba dins la mar
 aquest Mart ferotge
 que ens devasta sense armes,
 udolant com un foll.
 I tu, Baccus,
 acudeix amb la teva torxa,
 aflama aquest déu que entre els
 [déus no té honres.
 (Apareix Tirèsias.)
 Salve, Tirèsias, salve!

*Nam in trivio cecidi,
 senem, senem cecidi;
 pavor magnus, Jocasta,
 in me inest subito.
 Volo, volo consulere.*

Joc.
Non est consulendum;

*Oedipus, domum cito redeamus,
 cave, cave oracula,
 quae semper mentiantur,
 cave oracula.*

OED.
*Consulendum est, Jocasta,
 volo videre pastorem.
 Sceleris superest spectator.
 Jocasta, consulendum,
 volo consulere. Sciam!*

(Entren el Pastor i el Missatger)

CHOR.
*Adest omniscius pastor
 et nuntius horribilis.*

NUNT.
Mortuus est Polybus.

CHOR.
Mortuus est Polybus.

NUNT.
Senex mortuus Polybus.

CHOR.
Mortuus senex Polybus.

Perquè en una cruïlla vaig matar
 un vell, vaig matar un vell;
 una gran por, Jocasta,
 ha entrat en mi de sobte.
 Vull inquirir la cosa.

Joc.
 Res ara d'enquestes;

Edip, entrem al palau de seguida,
 guarda't, guarda't d'oracles,
 perquè sempre menten,
 guarda't d'oracles.

ÈDIP
 Cal inquirir la cosa, Jocasta,
 vull veure el pastor.
 L'únic testimoni escapat del crim.
 Jocasta, cal fer l'enquesta,
 vull fer l'enquesta. Ho sabré!

COR
 Es aquí el pastor que ho sap tot,
 i un missatger d'horror.

MISS.
 Pòlibos és mort.

COR.
 Pòlibos és mort.

MISS.
 Ha mort el vell Pòlibos.

COR.
 Mort és el vell Pòlibos.

Joc.
Cave, cave oracula.

CHOR
Trivium, trivium, trivium.

OED.
*Pavesco subito, Jocasta,
pavesco maxime, pavesco,
Jocasta, Jocasta audi:
locuta es de trivio?
Ego senem cecidi,
cum Corintho excederem
ceci in trivio,
ceci, Jocasta, senem.*

Joc.
*Oracula mentiuntur,
semper oracula mentiuntur,
Oedipus, cave, Oedipus,
cave oracula,
quae mentiantur;
Oedipus, cave, Oedipus.*

OED.
*Pavesco, maxime pavesco,
pavesco subito, Jocasta,
pavor magnus in me inest.*

Joc.
*Oedipus, cave, Oedipus,
cave oracula.
Domum cito redeamus.
Cave, cave oracula.*

OED.
*Subito pavesco,
uxor Jocasta, pavesco.*

Joc.
Guarda't, guarda't d'oracles.

COR
La cruïlla, la cruïlla, la cruïlla.

ÈDIP
Em ve por de sobte, Jocasta,
tinc molta por, tinc por.
Jocasta, Jocasta, escolta:
¿has dit una cruïlla?
Jo vaig matar un vell,
quan vaig fugir de Corint,
vaig matar-lo en una cruïlla;
Jocasta, vaig matar un vell.

Joc.
Els oracles menten,
sempre els oracles menten;
guarda-te'n, Edip, Edip,
guarda't dels oracles,
perquè menten;
Edip, guarda-te'n, Edip.

ÈDIP
Tinc por, tinc molta por;
em ve por de sobte, Jocasta,
hi ha una gran por en mi.

Joc.
Guarda't, Edip, Edip,
guarda't dels oracles.
Entrem al palau de seguida,
Guarda't, guarda't d'oracles.

ÈDIP
Em ve una por de sobte,
muller Jocasta, em ve por.

*Salve, Tiresia, homo clare, vates!
Dic nobis quid monet deus,
dic cito, sacrorum docte,
dic, dic!*

TIRES.
*Dicere non possum,
dicere non licet,
dicere nefastum,
Oedipus, non possum.
Dicere ne cogas,
cave, cave ne dicam.
Clarissime Oedipus,
tacere fas, Oedipus,
tacere fas.*

OED.
*Taciturnitas te accusat:
tu peremptor.*

TIRES.
*Miserande, dico,
quod me accusas dico.
Dicam quod dixit deus;
nullum dictum celabo:
inter vos peremptor est,
apud vos peremptor est,
cum vobis, vobiscum est.
Regis est rex peremptor.
Rex cecidit Laium,
rex cecidit regem,
deus regem accusat;
peremptor, peremptor rex!
Opus Thebis pelli regem.
Rex scelestus urbem foedat,
rex peremptor regis est.*

Salve, Tirèsias, il·lustre, profeta!
Digues-nos què t'inspira el déu,
parla, cuita, tu que tens la divina
[ciència,
parla, parla!

TIRES.
No puc parlar,
parlar no és lícit,
parlar, els déus no ho permeten,
Edip, no puc.
No em forcis a dir res,
ai de tu, si parlo!
Que calli, vol el cel, Èdip,
Èdip molt il·lustre,
que calli, vol el cel.

ÈDIP
Aquest silenci t'acusa:
tu ets l'assassí.

TIRES.
Dissortat, ja parlo,
diré això de què m'acuses.
Diré el que ha dit el déu;
no en dissimularé un sol mot:
l'assassí és entre vosaltres,
l'assassí és davant de vosaltres,
és amb vosaltres.
L'assassí del rei és un rei.
Un rei va matar Laius,
un rei va matar el rei,
el déu acusa el rei;
és el rei l'assassí, l'assassí!
Cal bandejar el rei de Tebes.
Un rei criminal solla la ciutat,
l'assassí del rei és el rei.

OED.

*Invidia fortunam odit.
Creavistis me regem.
Servavi vos carminibus
et creavistis me regem.
Solvendum carmen cui erat?*

*Tibi, tibi, homo!
Tibi, tibi, homo clare, vates;
a me solutum est
et creavistis me regem.
Invidia fortunam odit.
Nunc, vult quidam munus meum,
Creo vult munus regis.
Stipendarius es, Tiresia!
Hoc facinus ego solvo!
Creo vult rex fieri.
Quis liberavit vos carminibus?
Amici, amici!
Ego, Oedipus clarus, ego.
Invidia fortunam odit.
Volunt regem perire,
vestrum regem perire,
clarum Oedipum, vestrum regem.*

CHOR.

*Gloria, gloria, gloria!
Laudibus regina Jocasta
in pestilentibus Thebis.
Laudibus regina nostra.
Gloria, gloria, gloria!
Laudibus Oedipus uxor.
Gloria, gloria, gloria!*

ÈDIP

L'enveja detesta la fortuna.
Vosaltres vau fer-me rei.
Us vaig salvar dels enigmes
i vau fer-me rei.
Qui hi havia per a resoldre l'enig-
[ma?

Tu, tu, home!
Tu, tu, brillant profeta;
per mi fou resolt,
i vau fer-me rei.
L'enveja detesta la fortuna!
Ara algú vol el meu lloc.
Creont vol el meu lloc de rei.
Ets un venut, Tirèsias!
Jo esbrinaré aquest crim.
Creont vol ésser rei.
Qui us deslliurà dels enigmes?
Amics, amics!,
jo, l'il·lustre Edip, jo.
L'enveja detesta la fortuna.
Volen perdre el rei,
perdre el vostre rei,
l'il·lustre Edip, el vostre rei.

(Apareix Jocasta.)

COR

Glòria, glòria, glòria!
Llaor a la reina Jocasta
dins l'empestada Tebes.
Llaor a la nostra reina.
Glòria, glòria, glòria!
Llaor a l'esposa d'Edip.
Glòria, glòria, glòria!

ACTE II

Joc.

*Nonn' erubescite, reges,
clamare ululare in aegra urbe*

*domesticis altercationibus.
reges, non erubescite?
Nonn' erubescite
in aegra urbe clamare
vestros domesticos clamores
in aegra urbe?*

*Nonn' erubescite altercationibus,
[reges?*

*Coram omnibus clamare
coram omnibus domesticos clamo-
[res,*

*clamare in aegra urbe,
reges, non erubescite?
Ne probentur oracula,
quae semper mentiantur.
Oracula, oracula
mentita sunt oracula.
Cui rex interficiendus est?
Nato meo.*

*Age rex peremptus est.
Laius in trivio mortuus.
Ne probentur oracula,
quae semper mentiantur,
oracula ne probentur.*

CHOR.

Trivium, trivium, trivium.

Joc.

No us fa vergonya,
de cridar, d'udolar en una ciutat
[malalta,

per altercats de família?
Prínceps, no us fa vergonya?
No us fa vergonya,
en una ciutat malalta, de llançar
els vostres crits de família,
en una ciutat malalta?
No us fan vergonya les vostres
[disputes, prínceps?

Davant de tothom cridar,
davant de tothom, per coses de
[família

cridar en una ciutat malalta:
prínceps, no us fa vergonya?
No accepteu uns oracles
que sempre menten.
Oracles, oracles!
Són mentida els oracles.
Qui havia de matar el rei?
Un fill meu.

Doncs bé, el rei fou assassinat
Laius morí a la cruïlla.
No accepteu uns oracles
que sempre menten.
Els oracles! No els accepteu.

COR.

La cruïlla, la cruïlla, la cruïlla.